
Synd, Retfærdighed og Dom

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Synd, Retfærdighed og Dom", i: *Mindeudgave Digte*, side: 115, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Synd, Retfærdighed og Dom

„Raader Blomsten for, som den er farvet?
Manden for, hvad Anlæg han har arvet?
hvor Tilfældigheder hen ham spille?“
værges selvklog Tanken sig med Fynd.
Men i Hjertet siger Aanden stille:
„Ven, bekend, begræd for Gud din Synd.“

„Har jeg Ansvar selv, da ved min Ære,“
raaber Tanken, „vil min Lad jeg bære,
tvinde stolt min egen Skæbnes Traade.“
„Ussel bli'er din egen Værdighed,“
svarer Aanden haardt; „kun af Guds Naade
kan du faa hans Søns Retfærdighed.“

Har sig Tanken tumlet træt til Døde,
da gaar Helligaanden den i Møde,
hvisker til den Ord saa trøstemilde:
„Fra dig selv og fra din Frygt vend om!
over Magterne, der vil dig hilde,
er der allerede gaet Dom.“

Sandhedstolk, der Menigheden sendtes,
dengang Jesu Jordegning endtes,
lad din Vejledning i Sjælen tændes,
naar paa Afvej Tanken flakker om,
saa jeg Synden ser – og ser den endes
aah! i Retfærd – under Herrens Dom.